

хранѣ и побѣдилъ искушителя диявола, врага на рода чловѣческій.

Послѣ това Иисусъ Христосъ показалъ Себе на свѣта, като учитель и избавитель на рода чловѣческій. Той проповѣдалъ цѣлы три години въ съборища-та по градове-ты и села-та и исцѣлявалъ всякаквы болѣсти. Главно-то учение на проповѣдание-то Му было това: *Приближи ся царствие Божие: покайшеса и вѣруйше въ Евангелие-шо.*

Евангелие или *благовѣстие* значи добра или радостна вѣсть за това, какво Богъ прощава грѣхове-ты на чловѣци-ты и имъ дарува царство небесно чрѣзь Христа. — *Да ся покаемъ*, ще рѣче: да намразимъ грѣхове-ты, да гы исповѣдаме, да просимъ отъ Бога прощение и да сторимъ твърдо намѣрение да живѣемъ по волѣж Божиѣ.

Апостоли-ши.

Иисусъ Христосъ избралъ отъ много-то си послѣдователи дванадесять ученици, които нарѣклъ свои *Апостоли* сир. *прашени*: зашто-то гы е пратилъ послѣ въ различкы страны по свѣта за да проповѣдать и распростиратъ *Евангелие-шо*. Тѣхны-ты имена сѣ: *Петръ, Андрей, Ияковъ, Иоаннъ, Филиппъ, Варшоломей, Машшей, Тома, Ияковъ, Алфеевъ, Симонъ Зилошъ, Иуда Ия-*